

Rigorózní práce

Mgr. Petr Novotný

Ochrana výsledků tvůrčí činnosti z pohledu teorie a praxe

Posudek konzultanta

Ochrana výsledků tvůrčí činnosti představuje rozhodující úsek práv průmyslového vlastnictví nebo též v dosavadní terminologii tzv. práv průmyslových tak, jak byly vymezeny v tuzemské právní teorii již v sedmdesátých letech prof. Karlem Knapem. Z tohoto teoretického východiska kandidát ve své práci též metodologicky vychází. Těžiště práce tvoří „průvodce“ patentovým právem a navazujícím právem k užitným vzorům. Jde o partie, které jsou kandidátovi zřejmě nejbližší a věnuje jim fakticky dvě třetiny výkladu. To samo o sobě není na závadu, neboť se z hlediska teorie i praxe jedná skutečně o rozhodující průmyslově-právní oblast. Z pohledu vymezení práce pak vyvstává logicky otázka, zda do takové koncepce výkladu nezařadit i stručnou pasáž věnovanou dalším, již konstituovaným, právním předmětům z dané oblasti jako topografiím polovodičových výrobků (v systematice jsou zmíněny), ale i praktičtější právo k rostlinným odrudám a plemenům zvířat a poukázat přitom na odlišnosti v povaze předmětu práva nebo na důvodnost jejich zvláštní ochrany např. právě u topografií.

Rozvržení materie a výkladu tématu nelze nic podstatného vytknout. Kandidát postupuje logicky a systematicky (až na neúplnost zmíněnou shora). Text předkládané práce je čtivý, prostý formálních vad a nedostatků. Seznam omezené tuzemské literatury je dostatečný, práce s poznámkovým aparátem je vhodná. Zvolené metody zkoumání, zejména analytická jsou odpovídající.

Kandidát v práci vychází teoreticky z osobnostně-právní koncepce těchto práv tak, jak převážila po přijetí občanského zákoníku z roku 1964. Přesto by mohlo být přínosné, kdyby

práce obsahovala širší záběr z hlediska změny v základním kodexu soukromého práva účinné od 1.1. 2014. V této souvislosti vyvstávají totiž pro teorii nové výzvy v ukotvení těchto práv

systému soukromého práva a potažmo práv tzv. duševního vlastnictví vůbec. Přitom se však nejedná o pouhou teorii, nýbrž změna s sebou může přinášet řadu ryze praktických otázek, na něž je nutno hledat odpovědi. Prvořadou z nich je pak rozsah ochrany nehmotných statků, které jsou chráněny zvláštními historicky vzniklými právy a takových statků, která zvláštními právy chráněny nejsou, v koncepci tzv. širšího pojetí vlastnického práva, která přináší nový občanský zákoník. Jistá koncepce řešení, kterou kandidát nastiňuje v kapitole 9. je více než diskutabilní a bylo by přínosné ji doplnit i o jiné úhly pohledu. Rozpravu na toto téma bych uvítal při obhajobě práce.

Předkládaná rigorózní práce ve svém celku svědčí o tom, že kandidát se s pojednávanou materií dostatečně obeznámil a promítl do ní kromě právně teoretických poznatků i poznatky praktické, často ryze „technické povahy“ z oblasti patentového zástupnictví. K vytčeným kapitolám patentového a vzorového práva nemám zásadních připomínek. Práce bezpochyby splňuje kritéria kladená na tento druh odborných prací a plně způsobilá k obhajobě.

V Praze dne 29.11. 2013

JUDr. Michal Růžička

